

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11236/2024
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Услуга“ Оџаци, кога заступају пуномоћници Бранибор Јовичић и Петар Мијановић, адвокати из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 123/24 од 28.02.2024. године, на седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 123/24 од 28.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 123/24 од 28.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 3837/21 од 25.10.2023. године, ставовима првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му исплати 1.891,09 динара са законском затезном каматом од 21.07.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 123/24 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и првостепена пресуда преиначена, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му исплати 1.891,09 динара са законском затезном каматом од 08.09.2021. године до исплате и тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 9.000,00 динара. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 21.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца, захтевајући накнаду трошкова за састав поднеска.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име трошкова одржавања водомера у периоду од јула 2018. године до децембра 2020. године. обијаном другостепеном одлуком одбијен је као неоснован тужбени захтев с обзиром на то да је у спорном периоду постојао правни основ по коме је тужени вршио наплату предметне накнаде, садржан у члану 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Оџаци („Службени лист Општине Оџаци“ бр.16/12...8/16), која одредба није проглашена неуставном или незаконитом, а престала је да важи 09.12.2020. године ступањем на снагу Одлуке о снабдевању водом за пиће од 01.12.2020. године („Службени лист Општине Оџаци“ бр. 25/20). Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба накнаде штете је поднета 21.07.2021.године. Вредност предмета спора је 1.891,09 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија увек била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић